

Въ пътуването си тѣ принасятъ полза и на своитѣ слаби другарки — лѣстовичкитѣ. Едни отъ тѣхъ почиватъ на корабитѣ, а други — по гърбоветѣ на дългокракитѣ щъркели.

Изгубената радостъ.

(Приказка).

Въ една далечна страна царувалъ единъ царъ. Живѣлъ той въ своя палатъ весело, музики по цѣли дни му свирѣли и пѣвачи пѣсни пѣли.

Много играчи живѣли въ негова палатъ, които облачалъ въ злато и коприна, само и само да му играятъ и да го веселятъ.

Царьтъ не искалъ и да знае за своя народъ, който вече съвсѣмъ обѣднялъ и започналъ да живѣе лошъ животъ. Ималъ си той три дъщери, хубави като майски рози, които грѣяли, като ясно слънце; ала баща имъ не се радвалъ на тѣхъ, той искалъ да има синъ, който да заеме прѣстола и да носи името му слѣдъ неговата смъртъ.

Но единъ день, за радостъ голѣма на царя, му се родилъ синъ. Царскитѣ глашатаи извѣс-